

faa, at det overhovedet er den eneste Maade, hvorpaa man kan gjøre det. Ved de andre Forslag vil Kommunen nemlig ikke blive opfordret til at yde Noget eller ikke gjøre det. Altsaa de, som ønske, at Kommunen skal bidrage i stærkere Grad end hidtil til denne Skole, tror jeg, bør stemme for det Forslag, som et Flertal af Thingets forskjellige Sider er blevet enigt om. — Hvad angaar den foreslaaede Nedsettelse af Summen til Udgifter for Kommissionen angaaende Bestyttelsesarbejder paa Syllands Vestkyst, da antager jeg ikke, at jeg behøver nærmere at begrunde den; den behøver jo paa et Stjøn, som jeg tror, er rigtig. — Endringsforslaget under Nr. 140 tror jeg heller ikke, at jeg behøver at omtale nærmere, og Endringsforslaget under Nr. 141 skal jeg kun berøre, fordi jeg tror at maatte gjøre opmærksom paa, at der fra enkelte Sider i Udvalget er fremkommet et Ønske om, at der maatte gives Fiskerbefolkningen Leilighed til at besøge Fiskerudstillingen i Berlin. Den forlangte Bevilling af 10,000 Kr. har man ikke villet modstætte sig, da der vistnok ikke kan være nogen Tvivl om, at en saadan Udstilling vil virke æggende og belærende paa vore Fiskere og maasse ogsaa kan bidrage til at fremme Afkæmningen af Fisk her fra Landet. Men navnlig vil det vistnok have sin Betydning, dersom det, som jeg berøttede, kan blive muligt for vore Fiskere at besøge denne Udstilling paa samme Maade, som vore Arbejdere tidligere have besøgt udenlandske Udstillinger. Hvorledes dette nu skal ske, hvorledes man skal staffe dem derover, og hvorledes Udgangen skal lettes for dem, er en Sag, som ikke har været drøftet saaledes i Udvalget, at det kan omtales her i Salen, men jeg skal henstille til den høitærede Minister, om han vil gjøre Skridt til at gjøre det muligt, at et nogenlunde kyndigt Besøg ved Udstillingen kan finde Sted fra denne Befolknings Side.

Endnu staa tilbage Endringsforslagene til § 27, og da først Endringsforslaget under Nr. 184, som ikke trænger til nogen nærmere Forklaring. — Hvad dernæst angaar Forslaget under Nr. 185, da ville de Herrer have set af Anmærkningerne, at Jernbanebestyrelsen har ønsket at udvide Værkstederne ved Aarhus Station. Der findes for Tiden Værksteder ved Frederikshavn, Esbjerg og Aarhus, men disse Værksteder anses for at være for smaa, og man mener, at Tiden nu er kommen, til at staffe et Centralværksted tilveie, saaledes som det er sket flere Steder i Udlandet. Et saadant Centralværksted anser man ogsaa for ønskeligt af den Grund, at det nu lettere kan benyttes, fordi Limfjordsbroen letter Forbindelsen med Banerne Nord for Fjorden. Det er imidlertid en meget betydelig Sum, som kræves hertil. Centralværkstedet foreslaas anlagt ved Aarhus, og der forlanges i det Hele hertil en Sum af 266,000 Kr., hvoraf 180,000

Kr. iaar. Det indrømmes, at Anlægget vil blive noget dyrere ved Aarhus end andetsteds, fordi en eventuel Udvidelse af den Grund, paa hvilken disse Værksteder skulle opføres, vil blive mere kostbar der, end den maasse vilde blive andre Steder, da den her kommer til at ligge noget i Klemme. Udvalgets Flertal tror imidlertid, at selve Spørgsmaalet om Oprettelsen af et Centralværksted hellere bør opsættes, ikke blot af finansielle Grunde, men ogsaa ifølge den simple Betragtning, som nu ligger for, idet man jo nemlig ikke veed, hvor stort et Omfang Statsbanesystemet overhovedet vil faae i den nærmeste Fremtid. Den Forhandling, som føres med det sjællandske Jernbaneselskab, kan jo føre til et Resultat, som maasse maatte gjøre det ønskeligt at lægge en ganske anden Plan for Tilveiebringelse af Centralværksteder for Banerne, og maasse man da slet ikke vilde vælge Aarhus, men foretrække et andet Sted eller flere andre Steder. Dette er Noget, som det forekommer mig, at det ikke er hensigtsmæssigt at tage Bestemmelse om i dette Dieblift, og det vil da vistnok i alt Fald være rigtigst iaar at negte den foreslaaede Bevilling af 180,000 Kr. — De tre Telegraflstationer, som ere foreslaaede i Endringsforslagene under Nr. 186, 187 og 188, ere foreslaaede af hele Udvalget og ikke af Udvalgets Flertal. Jeg antager, at der er afskillige ærede Medlemmer, som kunde ønske endnu flere saadanne Stationer oprettede, men det vil der vistnok ikke være Udset til at kunne opnaa for Diebliftet, og man har derfor troet at maatte indskrænke sig hertil, idet man antager, at der fra Regjeringens Side ikke vil blive reist nogen Modstand derimod. De andre Stationer, som ere bleve nævnte, og navnlig dem, som Opmærksomheden er henledt paa i Betænkningen, ere da selvfølgelig forbeholdte til Bevilling fra Bevillingsmyndighedens Side i et senere Aar. Det er kun iaar, at man har ment ikke at burde gaa høiere end til det, som er foreslaaet her, nemlig til Stationer ved Åsaa, ved Tellinge og ved Ruds Vedby. — Endringsforslaget under Nr. 189 tror jeg ikke trænger til nærmere Forklaring. — Det Samme gjælder imidlertid ikke Endringsforslaget under Nr. 190, som er stillet under en anden Forudsætning end den, der for Diebliftet vistnok er tilstebe. Det vedrører en gjentagen Fordring om Bevilling til et Reservereabel over Storebelt, som Flertallet har troet at kunne negte, idet man ikke ansaa det for fornødent. Nu have vi imidlertid set af Beretninger i Bladene, at et af Kablerne er sprunget, og Sagen staaar altsaa for Diebliftet anderledes, hvorfor jeg antager, at Forslaget ikke vil blive fastholdt. Jeg har ikke haat Leilighed til at konferere med samtlige Medlemmer af Udvalgets Flertal i den korte Tid, siden jeg kom herop, idet et Par ærede Medlemmer, som have stillet Forslag, ikke have kunnet være tilstebe før i dette Dieblift. Jeg vil derfor ogsaa